

یادداشت روز

شب‌سربی

هوشنگ گلماکانی

● تأخیر در اجرای برنامه‌ها در سرزمین ما که تازگی ندارد و تأخیر، خاص برنامه «شب موسیقی فیلم‌های مسعود کیمیایی» نبود، اما چنین برنامه‌ای، بی‌شک به یک راهنما نیاز دارد؛ مثلاً یک بروشور، تا تماشاگر بداند هر قطعه‌ای که اجرا می‌شود از چه فیلمی است و آهنگ‌سازش کیست. حتی مجری هم وجود نداشت تا چنین وظیفه‌ای را انجام دهد. پس از اینکه سه قطعه اجرا شد، تازه رهبر ارکستر اسم فیلم‌ها و آهنگ‌ساز آن قطعه‌ها و قطعه بعدی را اعلام کرد؛ درحالی‌که وقتی بیننده در چنین برنامه‌ای قطعه‌ای را گوش می‌کند باید نام فیلم را بداند و تأثیر موسیقی و احتمالاً حس نوستالژی حاصل از آن، حاصل همین اطلاعات است. در آن شب، هنگام اجرای قطعات، حضاران احتمالاً فقط دومین قطعه (سرب ساخته زنده‌یاد کیتی پاشایی) را می‌شناختند، چون تم اصلی سرب، قطعه مشهوری است و اغلب علاقه‌مندان، آن را می‌شناسند. در واقع به جز این، هیچ قطعه مشهور و خاطره‌انگیزی اجرا نشد.

جالب اینکه در بالای صحنه تالار بزرگ وزارت کشور، یک مانیتور بزرگ قرار دارد که قبل از شروع برنامه، تصویرهایی از جمعیت حاضر در سالن را نمایش می‌داد، اما وقتی برنامه شروع شد، این مانیتور به‌کل خاموش شد! می‌شد از آن برای نمایش تصویرهایی از فیلم‌هایی که موسیقی‌اش اجرا می‌شد، یا دست‌کم نوشتن اسم فیلم و آهنگ‌سازش استفاده کرد که نشد. بدتر و مهم‌تر از همه این است که موسیقی فیلم‌های کیمیایی با نام و آثار اسفندیار منفردزاده گره خورده و در این کنسرت هیچ خبری از اجرای آثار منفردزاده نبود. آن‌طور که شنیدم، گویا منفردزاده اجازه اجرای آثارش در این برنامه را نداده است؛ مثل سایر آهنگ‌سازان فیلم‌های کیمیایی. البته من و همراهانم پس از اجرای پنج قطعه و در پایان بخش اول، به همان دلایل یادشده، پیش از شروع بخش دوم سالن را ترک کردیم و شنیدم قسمت دوم هم فقط اجرای موسیقی فیلم متروپل بوده که سازنده‌اش بهزاد عبدی، رهبر ارکستر در برنامه این شب بود. در واقع فقط آثاری از دو آهنگ‌ساز درگذشته (پاشایی و بیات) و آهنگ‌سازی که رهبر ارکستر بود در این شب اجرا شد. خب البته وقتی که سازندگان آهنگ‌ها به هر دلیل راضی به اجرای آثارشان در این برنامه نبوده‌اند، (اما خود این موضوع قابل بررسی است) چه اصراری است به اجرای چنین برنامه‌ای؟ در مجموع، «شب موسیقی فیلم‌های مسعود کیمیایی» ایده خوبی بود که تلف شد و فرصتی بود که از دست رفت.

زیر آسمان فیروزهای

در مراسم روز ملی ایران در اکسپو

طنین «وطنم» با عقیلی در میلان

● شرق: مدیرعامل مؤسسه توسعه هنرهای معاصر از برنامه‌ریزی مراسم روز ملی ایران در اکسپو ۲۰۱۵ میلان خبر داد و گفت: سالار عقیلی در جشن روز ملی ایران در اکسپو ۲۰۱۵ میلان، موسیقی سنتی کشورمان را به روی صحنه می‌برد. مهدی افضل‌ی، مدیرعامل مؤسسه توسعه هنرهای معاصر، با اعلام این خبر، افزود: در مراسم روز ملی ایران که اول شهریور ۱۳۹۴ با حضور مقامات ایرانی، دعوت از صد کشور و مقامات مسئول ایتالیایی در اکسپو میلان برگزار می‌شود، سالار عقیلی موسیقی سنتی ایران را اجرا خواهد کرد. وی ادامه داد: همچنین گروه حرکات آیینی اداریاچان نیز اجرائی طراحی‌شده براساس تم اکسپو (تغذیه زمین، انرژی برای حیات)، ارائه می‌کند. یک گروه نقالی نیز برای اجرا در حاشیه این جشن ملی در ایتالیا پیش‌بینی شده و در این اجرا دو بانوی نقال ایرانی گروه را همراهی می‌کنند. رئیس کمیته فرهنگ و هنر اکسپو ۲۰۱۵ میلان افزود: یک گروه موسیقی نواحی نیز مانند دوره‌های پیش از این، در این رویداد جهانی شرکت کرده و موسیقی اقوام ایرانی را معرفی خواهند کرد. همچنین این گروه نواحی با لباس‌هایی از اقوام مختلف ایران، از محل برگزاری مراسم روز ملی تا پایون ایران حرکت کرده و بخشی از فرهنگ مناطق مختلف ایران را به نمایش می‌گذارند.

تیموتی

شب موسیقی «کیمیایی»، انتظارها را برآورده نکرد

کیمیایی: با آرمان‌هایم زندگی می‌کنم

فیلم «متروپل» اجرا شد و تعدادی از تماشاگران بعد از اجرای یکی، دو قطعه اول، سالن را ترک کردند. در ادامه هم کیمیایی روی صحنه آمد و پیش از خوشحالی از برگزاری این شب، گفت: «درد به این‌همه شغف، درد به این‌همه حس و زیبایی که برای اولین‌بار در قالب موسیقی فیلم به‌صورت آزاد در یک کنسرت به مخاطبان ارائه می‌شود. این کار، برنامه سختی است. متأسفانه موسیقی فیلم به‌عنوان جریان مجزا از فیلم در ایران دیده نمی‌شود و تقریباً فراموش می‌شود. وقتی اگران یک فیلم تمام می‌شود، انگار موسیقی فیلم از یاد می‌رود. درحالی‌که موسیقی فیلم یک اثر مجزا و مستقل است که می‌تواند بسیار بیشتر و پرنرگتر به مخاطب ارائه شود».

او ضمن تشکر از بهزاد عبدی برای برگزاری چنین برنامه‌ای، به حضور پسرش، پولاد کیمیایی، اشاره کرد و افزود: «واقعاً شب زیبایی بود و من را به یاد لحظه‌لحظه فیلم‌هایم انداخت. من از تعهد و آرمانم جدا نخواهم شد. من با آرمان‌هایم زندگی می‌کنم، من با آرمان‌هایم فیلم می‌سازم و با آرمان‌هایم حرکت می‌کنم اما ارائه کم و زیاد آن دست من نیست».

پس از صحبت‌های کیمیایی که با تشویق مردم روبه‌رو شد، اعلام شد که موسیقی فیلم «حکم» به‌عنوان قطعه پایانی کنسرت بار دیگر اجرا می‌شود که برخی از مردم حاضر در سالن خواستار اجرای موسیقی فیلم «رضا موتوری» شدند اما یزدانی با بیان اینکه منفردزاده اجازه اجرای این قطعه را نداده و به‌همین‌دلیل گروه هم تمرینی برای اجرای این قطعات نداشته است، از حضاران خواست بگذارند با اجرای قطعه پایانی، کنسرت به پایان برسد. بااین‌حال تعدادی از حضاران با گله از اینکه موسیقی برخی از فیلم‌های درخواستی‌شان اجرا نشده است، سالن را ترک کردند.

از سوی یاربید بیات اجرا شود. پس از آن رضا یزدانی، خواننده‌ای که برای اجرای قطعات موسیقی فیلم‌های کیمیایی انتخاب شده بود، روی صحنه آمد و پیش از خواندن، خوشحالی خود را از اینکه در کنار کیمیایی و بهزاد عبدی، این شب برگزار می‌شود، ابراز کرد و در ادامه، موسیقی فیلم «نیس» اجرا شد. بعد از اجرای قطعه «لاله‌زار» از فیلم سینمایی «حکم»، یزدانی به ۱۰ سال گذشته و روزی که کیمیایی نکته‌ای را به او گفته بود، اشاره کرد: «بیش از ۱۰ سال است که از ساخت این فیلم می‌گذرد و من امشب تمام خاطرات گذشته را به یاد می‌آورم. خوب یادم می‌آید روزی که مشغول ضبط این قطعه بودیم، آقای کیمیایی در استودیو بود و وُکال من را کارگردانی می‌کرد. او به من گفت طوری بخوان که انگار گلوله خورده‌ای و من طوری خواندم که انگار گلوله خورده‌ام». بعد از آن زمانی برای استراحت اعلام شد که ۲۰ دقیقه به طول انجامید. در این مدت کیمیایی در سالن حاضر بود و مردم به گرفتن عکس یادگاری و کپ‌وصحبت با او پرداختند. پس از استقرار دوباره مردم، موسیقی

عقب سالن به سمت ردیف‌های خالی در میان سالن حرکت کردند و همین موضوع باعث آشفتنگی و تذکر مسئولان سالن شد تا از حضاران بخواهند جایگاه خود را ترک نکنند. بعد از آمدن اعضای ارکستر روی سن، چراغ‌های انتهای سالن خاموش شدند اما تا قطعه چهارم چراغ‌های میانی و جلو سالن همچنان روشن مانده بودند و همین موضوع تاریحتی برخی از مردم را در پی داشت و باعث شد فضای آرام حاکم بر یک کنسرت به وجود نیاید. هرچند بعد از خاموش‌شدن چراغ‌ها بعد از قطعه چهارم نیز این آرامش در سالن به وجود نیامد و حرکت تماشاگران، صحبت مردم و صدای بازشدن بسته‌های خوراکی که از گوشه‌وکنار تالار وزارت کشور می‌آمد، تمرکز لازم را برای شنیدن کنسرت از بین برده بود.

بهزاد عبدی که رهبری ارکستر را برعهده داشت، بعد از اجرای چند قطعه، ضمن خوشامدگویی به حضاران گفت که آهنگ فیلم‌های «سرب» و «تغ و ابریشم»، به آهنگ‌سازی کیتی پاشایی، اجرا شده و قرار است موسیقی فیلم «مرسدس» به صورت سلو

از این سلخته‌تر نمی‌شد

حمیدرضا صدر، منتقد، درباره کنسرت موسیقی فیلم‌های مسعود کیمیایی در تالار وزارت کشور می‌گوید: «از این سلخته‌تر نمی‌شد. کنسرت با یک ساعت تأخیر شروع شد. در اجرای هر قطعه، نه نام اثر اعلام می‌شد و نه نام آهنگ‌ساز. صدای بچه‌های کوچک سالن را پر کرده بود. این آشفتنگی و عدم هماهنگی توهینی بود ضداللقان این آثار و همین‌طور به حضاران در سالن، در چنین اجراهایی یا باید بروشوری از قطعاتی که اجرا می‌شود در اختیار شرکت‌کنندگان قرار گیرد، یا روی مانیتوری شناسنامه آثار نمایش داده شود. اما چنین اتفاقی نیفتاد». گفتنی است حمیدرضا صدر ازجمله افرادی بود که این کنسرت را به‌دلیل همین ناهماهنگی‌ها ترک کرد.

رضا یزدانی: کپی رایت هم بعد از ۳۰ سال از بین می‌رود

یا خیر؟ چراکه طبعاً مردم دوست دارند در برنامه‌های این چنینی که قطعا در آینده ادامه‌دار خواهد شد، موسیقی دلخواهشان را بشنوند...

من به‌هیچ‌وجه در جریان صحبت‌های آقای منفردزاده و کیمیایی نیستم. من هم مثل بسیاری از کسانی که به این کنسرت آمدند، دوست داشتم قطعه رضا موتوری را اجرا کنم. اما من تصمیم‌گیرنده نیستم و در اینجا تصمیم آقای کیمیایی حرف اول را می‌زد و بنا به درخواست و نظر ایشان از اجرای برخی قطعات منصرف شدیم. هرچند که اعتقاد دارم اگر بحث کپی‌رایت هم در ایران اجرا می‌شد، بعد از ۳۰ سال از بین رفته بود و می‌شد قطعات را اجرا کرد اما برای ما تصمیم آقای کیمیایی مهم بود که ما هم بپذیریم.

این جهت جو سالن خیلی خوب نبود...

البته پیش از اجرای این برنامه، در یک کنفرانس خبری درباره این موضوع صحبت کردیم که برخی از قطعات موسیقی فیلم‌های آقای کیمیایی پخش نخواهد شد و نمی‌دانم چرا برخی خبردار نشده بودند. برخی از مردم هم درخواست اجرای قطعات خاصی را داشتند که خب ما هم طبق وعده‌ای که داده بودیم، اجرا نکردیم و بیش از همه آقای کیمیایی به دلیل رفاقتی که با آقای منفردزاده داشتند، تصمیم گرفتند به نظر و گفته ایشان احترام بگذارند.

اجرا نشدن قطعه فیلم رضا موتوری یکی از اتفاقاتی بود که ناراضی‌هایی بسیاری را به‌همراه داشت. خبر دارید که آیا صحبت دیگری بین آقای کیمیایی و منفردزاده برای حل این موضوع وجود دارد

بهزاد شیربانی: برگزاری «شب موسیقی فیلم کیمیایی» به رهبری بهزاد عبدی و رضا یزدانی به‌عنوان خواننده تیتراژ با حواشی و انتقادهایی همراه بود که درباره آنها با رضا یزدانی گفت‌وگوی کوتاهی کردیم.

با برگزاری شب موسیقی از نظر خود شما چطور بود؟

خیلی عالی. همه چیز مرتب و طبق برنامه پیش رفت. ارکستر اجرای بسیار خوبی داشت. اما یک نکته منفی وجود داشت و آن اینکه قرار بود روی صحنه تصاویری از برخی فیلم‌های آقای کیمیایی پخش شود که ظاهراً موافقت برخی از تهیه‌کنندگان را می‌خواست و به‌همین‌دلیل این تصاویر را نداشتیم.

البته برخی از مردم که در جریان اجرا نشدن قطعات آقای منفردزاده نبودند، از اینکه این قطعات اجرا نشد، کله‌مند بودند و از

حافظ ناظری در آستانه کنسرتش

لحظه دیدار نزدیک است

برای نوازندگان خارجی، کنسرت لغو خواهد شد یا نه، گفت: «هر اتفاقی بیفتد این‌بار کنسرت باید برگزار شود. سعیدآباد من برای مدتی از ایران رفتم. این وزارت امور خارجه از شش ماه قبل شروع شده است، اما اینجا شرایطی وجود دارد که ممکن است حتی با ورود نوازندگان خارجی، شب قبل از کنسرت بگویند برگزاری کنسرت، شدنی نیست».

او ادامه داد: «این دفعه باید واقع‌بین بود. موقعی است که باید حس ایران برای ایران را از ذهنمان دور کنیم و جهانی بیندیشیم. اگر این‌گونه نگاه نکنیم از قافله عقب می‌افتیم. اینجا ۹۰ درصد، تفکرها در مورد ایران برای ایران است. فعلاً منتظر صدور ویزاها هستیم».

ناظری در بخش دیگری از این نشست درباره مدت‌زمان باقی‌مانده تا برپایی کنسرت گفت: «۲۰ روزی تا صدور ویزا فرصت داریم و اگر این دفعه هم ویزایی صادر نشود، متحمل هزینه‌های زیادی می‌شویم.

موسیقی ایران را بدانید، متوجه می‌شوید که برگزاری یک کنسرت موسیقی ایرانی با گروه چند نفره‌ای که سازهای آنها ساز اصلی ارکستر به حساب نمی‌آیند چقدر سخت بود. حتی من خوب یادم می‌آید که در آن کنسرت خیلی‌ها تعجب کردند که چرا ما لباس سیاه پوشیده‌ایم.

ناظری ادامه داد: «تقریباً یک هفته بعد از برگزاری کنسرت تاریخی مجموعه سعیدآباد من برای مدتی از ایران رفتم. این مهاجرت برای خیلی‌ها جالب توجه بود که چطور امید و آرزوهای بزرگتر را به محبوبیت و شهرت در ایران ترجیح دادم و به کشور ری رفتم که سال‌ها در آنجا تنها بودم و حتی پدرم را ندیدم، اما همیشه پیروی بزرگی به من کمک می‌کرد که راه دشوار را ادامه دهم تا بتوانم براساس آن حرف متفاوت‌تری را بیان کنم». او در پاسخ به «شرق» مبنی براینکه در صورت صادرنشدن دوباره ویزا

شرق: سه هفته به برگزاری کنسرت «ناگفته» در شیراز و تهران مانده اما به گفته حافظ ناظری، ویزای نوازندگان خارجی که برای این تور دعوت شده‌اند هنوز صادر نشده است.

نشست خبری حافظ ناظری، نوازنده و آهنگ‌ساز که سال گذشته آلبوم «ناگفته» را در ایران و دنیا منتشر کرد، صبح دیروز، ۱۷ مرداد در فرهنگ‌سرای نیاوران برگزار شد. موضوع این نشست به مناسبت تور کنسرت‌های ناظری است که در شهریور سال جاری برنامه‌ریزی شده است. او بعد از انتشار آلبوم «ناگفته» که با حضور نوازندگان خارجی تولید شده بود، تور کنسرت‌هایش را در آمریکا برگزار کرد و قصد داشت شهریور سال قبل، این کنسرت‌ها را در ایران هم برگزار کند که بعداً اعلام شد به‌دلیل صادرنشدن ویزای نوازندگان خارجی، این کنسرت برگزار نخواهد شد. این نوازنده اما این‌بار قصد دارد کنسرت خود را حتی بدون نوازندگان خارجی در ایران برگزار کند. ناظری در ابتدای این نشست در سخنانی گفت: «آخرین باری که در ایران کنسرت گذاشتم مربوط به ۱۶ سال پیش می‌شود که در کاخ سعیدآباد تهران برگزار شد. در آن کنسرت خیلی از اولین بارها به وجود آمد و اتفاقات خاصی افتاد که در آن روزگار برای هیچ برنامه زنده موسیقایی دیگر اتفاق نیفتاده بود».

وی افزود: «در آن دوران برای اولین‌بار یک استاد موسیقی ایرانی کنار جوان‌هایی که سن آنها بالاتر از ۱۹ سال نبود کنسرت داد و شما اگر شرایط آن روزگاران

یک اتفاق ساده

روز خبرنگار تبریک ندارد

کیوان کثیریان

● فکر می‌کنم این رفتار با اهالی خبر و رسانه دارد توهین‌آمیز و برخوردی می‌شود. همه دستگاه‌ها و سازمان‌ها خود را موظف می‌بینند یک‌روز در سال را به شغالان این صنف طفלקی توجه نشان دهند و دستی به سرگوششان بکشند و دائم از اهمیت و عظمت این گروه حرف بزنند، درحالی‌که در طول سال، از کوچک‌ترین اقدام عملی به سود خبرنگاران سر باز می‌زنند. یکی کارت تبریک می‌فرستد، یکی کارت هدیه، یکی لوح تقدیر، یکی نشست می‌گذارد، یکی اس‌ام‌اس می‌زند، یکی پیام می‌دهد و... در حالی‌که در ایام دیگر سال، مستقیم و غیرمستقیم به انحصار گوناگون خیلی‌هایشان متمرصد خریدن و مال خودکردن روزنامه‌نگاران هستند.

همه اینها در حالی است که هنوز ساده‌ترین نیازهای رفاهی و معیشتی روزنامه‌نگاران مرتفع نشده، هنوز ساده‌ترین حق صنفی روزنامه‌نگاران که بازگسای انجمن صنفی‌شان است، محقق نشده، هنوز خیلی از روزنامه‌نگاران از بیمه محرومند، کسی نیست برای مسکن‌شان فکری کند، هنوز بسیاری از روزنامه‌نگاران از کارفرماییشان طلب دارند و مرجعی برای دفاع از حقوقشان نمی‌بینند، هنوز هرکسی در هر جایگاه و مقام کوچک و بزرگی، به خود اجازه می‌دهد به خبرنگاران و عکاسان بی احترامی کند، محدودشان کند و آنها را زیر فشار بگذارد، هنوز کارت خبرنگاری در این مملکت کوچک‌ترین امنیت شغلی ندارند، ظاهراً فرقی هم ندارد نام دولت مستقر چه باشد و چه وعده‌وعدیهایی داده باشد، در هر شرایطی برای جماعت روزنامه‌نگار، در هر همان پاشنه می‌چرخد.

دولت اگر دلش برای روزنامه‌نگاران می‌سوزد، اوضاع بیمه آنان را سروسامان دهد، انجمن صنفی‌شان را باز کند، وزارت ارشاد هم همین‌طور، وزارتخانه‌ها و سازمان‌های دیگر هم به جای این توجه بی‌رویه مصنوعی، به فکر ارزش قائل‌شدن برای مقام و جایگاه روزنامه‌نگار در طول سال باشند.

یک مثال ساده‌ساده: در هر جای دنیا اگر خبرنگاران برای بازدید آثار باستانی و موزه‌ها مراجعه کنند و کارت خبرنگاری‌شان را - حتی همین کارت‌های خبرنگاری ایران خودمان را - که کلمه press روی آن درج شده نشان دهند، خودشان و فرد همراهشان با احترام و به صورت رایگان مجازند از اثر یا موزه دیدن کنند. حالا شما امتحان کنید و کارت خبرنگاری‌تان را در داخل ایران به هر مکان دیدنی و باستانی و هر موزه‌ای - حتی موزه سینما - نشان دهید و واکنش‌ها را ببینید! لازم به یادآوری نیست که در این مثال بخش مادی قضیه اصلاً مهم نیست، بلکه احترام و اعتبار واقعی و عملی است که اهمیت دارد. روز خبرنگار با این اوضاع و احوال تبریک ندارد. دارد؟

تماشاخانه

ژان لوک گدار برپرده سینما

● شرق: چهارشنبه ۲۱ مرداد فیلمی از ژان لوک گدار در پردیس سینمایی قلهک نمایش داده خواهد شد. ساعت ۲۳:۳۰ روز چهارشنبه فیلم «دسته جدا افتاده‌ها» که به‌کارگردانی این کارگردان موج نوی سینمای فرانسه ساخته شده و آنا کارینا، کلود براسور و دانیل در آن ایفای نقش کرده‌اند، نمایش داده می‌شود. داستان به این صورت بوده: دو کلاهبردار که به فیلم‌های قدیمی هالیوودی علاقه دارند، یک دانشجوی زبان را متقاعد می‌کنند که در سرقت به آنها کمک کند. این سینما پنجشنبه ۲۲ مرداد، ساعت ۱۷:۴۵، نیز فیلم «مکس دیوانه» را نمایش می‌دهد. مکس دیوانه یک فیلم پارساستاخیزی و اکشن استرالیایی آمریکایی، به‌کارگردانی، تهیه‌کنندگی و نویسندگی جرج میلر است که چهارمین قسمت در سری فیلم‌های «مکس دیوانه» به شمار می‌رود. در این فیلم بازگرانی همچون تام هاردی در نقش مکس، شارلیز ترون، نیکولاس هولت، و کراوینتز و رزی هانتینگتون وایتلی نقش می‌کنند. جمعه ۲۳ مرداد ساعت ۲۳:۳۰، فیلم «فرا ماشین» در سینماک نمایش داده می‌شود. فرا ماشین (Ex Machina) یک فیلم مهیج و علمی-تخیلی انگلیسی محصول سال ۲۰۱۵، به نویسندگی و کارگردانی الکس گارلند است که به‌عنوان اولین دیوانه این کارگردان به شمار می‌رود. در این فیلم بازگرانی همچون دومنل کلبسون، آلیسیا ویکاندر، سونویا میزونو، اسکار آیزاک و کوری جانسون ایفای نقش می‌کنند. علاقه‌مندان برای دیدن این فیلم‌ها و آگاهی از سانس‌های دیگر فیلم‌های سینما پردیس قلهک می‌توانند به سایت www.pardis-gholhak.com مراجعه کنند.